

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת בדימוס דרורה בית אור
חבר ועדה – שרגא פישרמן, חינוך
חברת ועדה – נאוה חג'ג', עו"ס

המבקש:

פלוני (אסיר)

ע"י ב"כ עוה"ד דוד יפתח, עו"ד מאור שגב, עו"ד ג'קי סגרון

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל – פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד מיטל אמויאל

החלטה

בפנינו בקשה לדיון חוזר לפי סעיף 19(5) לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א - 2001 (להלן: "החוק").

כללי:

המבקש מרצה מאסר בן 11 שנים ושבעה חודשים בגין עבירות של גרימת מוות ברשלנות (תוך שימוש ברכב), גרימת נזק לאדם או לרכוש, הפקרה לאחר פגיעה, אי דיווח על עבירה על חסר ישע, שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה, חבלה ברשלנות, החזקה ושימוש סמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, מסירת רישום כוזב, זיוף פנקסים, שימוש במרמה ותחבולה, הופעל מאסר מותנה.

תחילת ריצוי העונש 20.8.2012.

ביום 17.1.2020 התקיים דיון בבקשת המבקש לשחרור מוקדם. הועדה דחתה את בקשת המבקש לשחרור מוקדם, הכל כמפורט בפרוטוקול הדיון. (להלן: "החלטת הדחיה"/"ההחלטה").

ביום 4.3.20 התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בעתירה שהגיש המבקש על החלטת הדחיה. העתירה נמחקה (ראה עת"א 20-02-43232).

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

ביום 22.9.20 התקיים דיון בבקשת המבקש לדיון חוזר לפי סעיף 19(5) לחוק. הדיון התקיים בהעדר המבקש ובהעדר באי כח הצדדים, בהתאם להוראות סעיף 16 (ב) לחוק. הועדה דחתה על הסף את הבקשה לדיון חוזר, הכל כמפורט בפרוטוקול.

ביום 4.11.20 התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בעתירה שהגיש המבקש על החלטת הועדה לדחות את הבקשה לדיון חוזר. בית המשפט המחוזי בפסק דינו הורה לוועדת השחרורים, נוכח הסכמת באי כח הצדדים, לקיים דיון של עיון חוזר, לגופו של ענין ובנוכחות הצדדים. הדיון החוזר במעמד הצדדים התקיים ביום 10.1.21.

המסגרת הנורמטיבית:

סעיף 19(5) לחוק קובע:

"החליטה הועדה שלא לשחרר אסיר, לא תשוב לדון בעניינו אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

.....

(5) האסיר הגיש לועדה בקשה מנומקת לקיים דיון חוזר בענין שחרורו על תנאי, בתום חצי שנה לפחות ממועד החלטת הועדה שלא לשחררו.... והועדה סברה כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטתה שלא לשחרר את האסיר, המצדיק קיומו של דיון חוזר".

סעיף 19 (5) קובע שני תנאים מצטברים לקיום דיון חוזר: התנאי הראשון – תום חצי שנה לפחות ממועד החלטת הועדה שלא לשחרר את המבקש. התנאי השני – על המבקש להניח בפני הועדה תשתית ראויה אשר יהא בה כדי להעיד על שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטתה הקודמת.

דיון:

התנאי הראשון – חלוף הזמן – מתקיים.

חלפה שנה ממועד החלטת הועדה שניתנה ביום 27.1.20, שלא לשחרר את המבקש.

התנאי השני – שינוי בנסיבות.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

הנסיבות שנסקרו בהחלטת הדחיה והיו בסיס להחלטת הועדה לדחות את בקשת השחרור:

נסיבות ביצוע העבירות: בהחלטת הדחיה סרקה הועדה באריכות את העובדות שפורטו בגזר הדין, שעל פיהן המבקש גרם למותן של 3 נשים. מדובר במסכת אירועים מחרידה וקשה. המבקש נהג ברכבו בנהיגה רשלנית ופרועה, תוך הפרת חוקי התנועה, בזמן פסילה, פגע ב 3 נשים והטיחן על הכביש כשהוא מפקיר אותן פגועות ומדממות למוות, תוך שהוא מבצע בריחה והסתתרות. בד בבד הדיח אדם אחר להודות בביצוע מעשיו ושיבש את ההליכים המשטורתיים והחקירתיים. בנוסף ביצע עבירות סמים.

נסיבותיו האישיות של המבקש: המבקש יליד 1977, נשוי, אב ל 3 ילדים, בעת ביצוע העבירות היה בן 35. נגזרו עליו בעבר 8 מאסרים, מתוכם 4 מאסרים מאחורי סורג ובריה, היתר מאסרים בעבודות שירות ומאסרים חופפים למאסרים בפועל. הרשעותיו בעבר כוללות עבירות רכוש, אלימות, תקיפת בת זוג, תקיפת שוטר, תקיפת עובד ציבור, סמים, עבירות תעבורה בגין נפסל רשיונו והוא חזר ונהג בזמן פסילה. זאת ועוד - שנתיים קודם לביצוע העבירות בתיק זה, הורשע המבקש בעבירות של נהיגה באופן רשלני, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אי ציות לרמזור ונסיעה במהירות מופרזת. המבקש נידון ל 8 חודשי מאסר בפועל ולמאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים. המבקש שוחרר ממאסר זה שחרור מוקדם לתכנית שיקום פרטית. טרם שחרורו הצהיר בפני ועדת השחרורים שלא יחזור לבצע עבירות. העבירות במאסר הנוכחי בוצעו בזמן שרשיונו נפסל, כאמור לעיל, ובעוד מאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד כנגדו. לא היה בכל אלו כדי להרתיע את המבקש מלבצע את העבירות שסופן היה קטלני וטרגי.

עוד בענין נסיבותיו האישיות של המבקש: בתחילת מאסרו היה בהשגחה שהוסרה לאחר מכן נוכח הסתגלותו למאסר. נמצא במעקב פסיכיאטרי. בתחילת המאסר התקשה לקחת אחריות על מעשיו, עם זאת בהמשך ולאחר הליך טיפולי מעמיק החל להסיר הגנות. נכון למועד מתן החלטת הדחיה צויין כי המבקש יותר מבעבר לוקח אחריות על מעשיו, משתף אודות הקושי וההבנה כי אחראי למותן של 3 נשים, כי קיימת אמפתיה כנה לקורבנות בכך שמבין כי חוסר גבולות, קיצורי דרך, התאוה להשיג כל דבר שחפץ, הם שהובילו אותו למקומות בהם אחראי למותן של 3 נשים.

נסיבות התנהגותו של המבקש בבית הסוהר והשתלבותו בהליכים שיקום, טיפול וחינוך פורטו בהרחבה בהחלטת הועדה מיום 27.1.20. נאמר בין היתר כי המבקש שהה בבית סוהר רימונים משנת 2014 ועד שנת 2019 באגף מתקדם ולאחר מכן באגף נ"ס. ללא עבירות משמעת בדיקות שתן נקיות. נמצא בסבב חופשות, עד לפרוץ משבר הקורונה, וחזר מהן ללא חריג. מבחינה טיפולית מתחילת מאסרו קיים קשר עם גורמי הטיפול, סיים טיפול של 9 חודשים במחלקת תעבורה שאותו החל ב

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

17.4.19. שולב בכלל הקבוצות הטיפוליות בתחום מחלקת התעבורה בהן: שינוי דפוסים, עמדות, ניהול כעסים תקשורת, אסיפת דיירים. כל זאת לצד טיפול פרטני ממושך - ממוקד חרדה. עוד צויין כי נכון ליום מתן החלטת הדחיה היה משולב בפרוייקט "חלומות חלונות", במהלכו יצא יום בשבוע ללימודים באוניברסיטה.

נאמר כי השתתפותו הטיפולית מאופיינת בחשיפה אישית, למד להסיר הגנות ולחשוף חולשות כמו כן ניכר כי מזהה דפוסים בעייתיים לצד שימוש בכלים אדפטיביים להתנהלותו העבריינית. ההתרשמות כי מדובר במבקש שמרצה מאסר ממושך ומגיל צעיר השתמש באלימות כדרך להשיג את מטרותיו. ניכר כי נכון למועד מתן ההחלטה מגלה תובנה עמוקה בדבר חלקי אישיותו והתנהגותו השליליים, אשר נובעים מעמדות נוקשות. הרושם כי מגוייס להליך שינוי עמוק ורציני ומבקש לשנות מסלול חייו מתוך עייפות מאורח החיים העברייני וכן מתוך התובנה כי במקביל לפגיעה הקשה בסביבה מעצם עיסוקו בפלילים פגע בהתנהגותו גם ביקרים לו.

תכנית רש"א:

נכון ליום מתן החלטת הדחיה מצאה רש"א כי המבקש מתאים להכנת תכנית שיקום בקהילה. נאמר בדוח ההתאמה של רש"א כי המבקש מגלה הבנה מעמיקה למרכיבי אישיותו ולדינמיקה האישית שהובילה להפגמות באישיותו, מביע מוטיבציה גבוהה להמשך טיפול, עושה זאת תוך יכולת הסרת הגנות העבר, מביע חרטה ואמפטיה לקורבנות. רש"א הכינה למבקש תכנית שיקום שכללה בין השאר איזוק אלקטרוני.

החלטת הועדה מיום 27.1.20 שדחתה את בקשת המבקש לשחרור מוקדם התבססה על הוראות סעיפים 9 ו-10 (א) לחוק. (ראה עמ' 18 להחלטה שורות 10 – 21). מסקנת הועדה היתה שיש לדחות את הבקשה לשחרורו המוקדם שכן בנסיבות החמורות של העבירות שביצע המבקש, יחד עם עברו הפלילי המכביד והחמור, הוטל על המבקש נטל מוגבר להוכיח כי מסוכנותו פגה, נטל שהוא לא עמד בו. כמו כן סברה הועדה כי פרק הזמן של 4 שנות מאסר, שנותר למבקש לרצות הוא פרק זמן ארוך שמביא לכך שנוצר יחס בלתי סביר בין חומרת העבירות לבין תקופת המאסר שירצה בפועל אם ישוחרר. לאור זאת מסקנת הועדה היתה לדחות את בקשת המבקש לשחרור מוקדם.

העתירה לבית המשפט המחוזי שהוגשה על החלטת הועדה – נמחקה.

ודוק: בדיון בבקשה לעיון חוזר מיום 22.9.20, שניתנה בהעדר הצדדים, הגיעה הועדה למסקנה שלא חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטה שלא לשחרר את המבקש, ובקשתו לדיון חוזר נדחתה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

האם חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטה שלא לשחרר את המבקש לאור הדיון בבקשה לדיון

חוזר במעמד הצדדים:

לטענת ב"כ המשיבה: נושא השיקום של המבקש עמד בפני הועדה בשני הדיונים שהתקיימו, ולמרות תהליך השיקום המשמעותי שעבר המבקש, החליטה הועדה לדחות את הבקשה לשחרור מוקדם. לטענת ב"כ המשיבה מדובר במבקש שביצע עברות חמורות וקשות, שיש לו עבר מכביד ביותר בביצוע עבירות חמורות בגין ריצה מאסרים ממושכים, כל אלו הן נסיבות שהופכות את המקרה הנוכחי למיוחד.

לדבריה ככל שהעניין נוגע לאותן נסיבות חמורות, שפורטו בהרחבה, אין שינוי בנסיבות, דבר לא השתנה. עוד לדברי ב"כ המשיבה נכון להיום נותרה למבקש תקופת מאסר של 3 שנים וחודשיים, עדיין מדובר בתקופה משמעותית ביותר ועדיין יש חוסר פרופורציה בין העונש שהוטל במקור לבין העונש שירצה בפועל.

ב"כ המשיבה מודעת ואינה מקלה ראש בדרך השיקומית שעבר המבקש, יחד עם זאת לטענתה השיקום לא יכול לגבור על שאר השיקולים. מאז ההחלטה הקודמת ועד היום לדבריה עבר המבקש מספר קבוצות טיפול וחינוך והוא משמר את הטיפול שעבר. עם זאת ההליכים הללו אין בהם כדי להטות את הכף בעת הנוכחית. לדבריה בנקודת הזמן הנוכחית יתרת המאסר משמעותית ביותר.

זאת ועוד ב"כ המשיבה ערה לסיפא של סעיף 10(א) לפיו **"משקלם של הנתונים לפי סעיף קטן זה בהחלטת הועדה יפחת ככל שיגדל החלק מעונש המאסר שהאסיר כבר נשא"**. עם זאת, וזה עיקר לטענת המשיבה, באיזון שבין סעיפים 9 ו-10(א) לבין סעיף 10(א) - גוברים הנתונים לחומרא, שהם חיצוניים לנסיבות האישיות של המבקש, גם אם הליכי השיקום שעשה המבקש הם משמעותיים לחיוב. לדבריה זה המקרה של סעיף 10(א) שבו עדיין יש לתת ביטוי לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה. מפנה בענין זה לעת"א 17-12-2668 מקסימוב נ. מדינת ישראל (להלן: **"פסה"ד מקסימוב"**).

לטענת בא כח המבקש עוה"ד דוד יפתח: על הועדה לבדוק מה קרה מאז הדיון שהתקיים בחודש ינואר 2020 ועד היום. לדבריו המבקש העמיק את הטיפול, מנחה קבוצות אסירים בכלא. ההמלצות של גורמי הטיפול בכלא הן רבות וטובות. לדבריו על אף התקופה הממושכת עליה נידון, הוא שומר על התנהגות יציבה ואחידה, למרות שאינו זוכה לביקורי המשפחה עקב משבר הקורונה. עוד לדבריו נציג רש"א מתרשם שהמבקש יכול להפיק תועלת מהמשך התהליך הטיפולי שבו החל במאסר. עוד לדבריו לאינטרס הציבורי יש פנים לכאן ולכאן ובעניינו של המבקש שעבר הליך טיפול משמעותי וממשיך להיות משולב בפעילויות בבית הסוהר, יש לתת לו תקווה והכרה ואור בקצה המנהרה. לדבריו

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

סעיף 10(א) הוא חריג ולא נועד להעניש יותר את המבקש, אלא בא למנוע יחס לא סביר בין הענישה לשחרור. בעניינו של המבקש חלפו כבר שמונה וחצי שנים מיום מאסרו, תקופת השליש חלפה לפני שנה. בענין זה מפנה ב"כ המבקש את הועדה ל"הנחיות פרקליט המדינה" בענין "יישום סעיף 10(א) לחוק שחרור על תנאי ממאסר" (להלן: "הנחיות פרקליט המדינה"). מפנה גם **לוש"ר 18-05-69049 טל מור נגד מ"י** (להלן: "**לוש"ר טל מור**"). ו**וש"ר טל מור** הוא המקרה שבו האסיר דרס למוות את בנו של כב' השופט חשין ז"ל. טל מור נידון ל 12 שנות מאסר בעבירת הריגה. המדינה לא טענה להחלת סעיף 10(א) לחוק, וועדת השחרורים הורתה על שחרורו המוקדם.

עוד לדברי ב"כ המבקש עוה"ד ג'קי סגרון: מדובר במבקש שהשלים בבית הסוהר 12 שנות לימוד, עשה כל טיפול ייעודי אפשרי והכל בהצלחה יתרה. בתקופת היותו אסיר נפטר אביו, נולדה לו בת שהיום בת 9 והוא לא זכה לגדל אותה. עוד לדברי בא כח המבקש – יש לאבחן את עניינו של עופר מקסימוב מעניינו של המבקש, הן בסוג העבירות שביצע והן בעניין התנהגותו בבית הסוהר, שהיתה בעייתית. כמו כן לדבריו – רש"א מספקת מטריה עד לסוף תקופת התנאי.

המבקש: דיבר בהתרגשות אמר כי הוא מרגיש שרצח שלושה אנשים ופגע בהמון משפחות. היום לדבריו הוא מבין את חומרת מעשיו ויודע שעשה "**פשע על חטא**" בכך שברח וניסה להפיל את העבירה על מישהו אחר. לדבריו עשה במשך שמונה שנים כל שביכולתו והוא מבקש לתת בו אמון. מבקש להמשיך את הליכי השיקום מחוץ לכתלי בית הכלא. אמר כי ביקש מסנגוריו להמתין מספר חודשים עד לפנייה לעיון חוזר. עוד הדגיש כי הוא יודע שאין כפרה על הטרגדיה למשפחות ולנפגעים אבל הוא מבקש ליתן בו אמון ולהורות על שחרורו המוקדם.

עמדות נפגעי העבירה לפי סעיף 19 לחוק זכויות נפגעי עבירה התשס"א 2001

עמדות נפגעי העבירה שהוגשו בכתב, היו בפני הועדה בעת מתן החלטת הדחיה ומצאו ביטוי בהחלטה.

יש מקום לחזור ולהתייחס לעמדת נפגעי העבירה גם בדיון הנוכחי.

שלושת ילדיה של המנוחה רובינוב אלכסנדרה מתנגדים בכל תוקף לשחרורו המוקדם של המבקש. לדבריהם נשארו יתומים בלי אמא שהייתה האור של חייהם. לדבריהם המבקש הפך את חייהם לגיהנום וכל זאת בגלל שנהג שתוי ובהשפעת סמים.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

מר רודיק יגודייב, בנה של המנוחה סבטלנה יגודייב, אחיה של המנוחה שושנה יגודייב ואחיינה של אלכסנדרה רובינוב - מבקש לדחות על הסף את בקשתו של המבקש לשחרור מוקדם. במכתב ארוך וכאוב הוא מספר על אמו שהייתה בת 53 במותה, אשה מקסימה, רחבת לב שתמיד דאגה לזולת ולמשפחתה. אחותו שושנה הייתה בת 25 והתכוננה ללמוד, היתה מאורסת. מספר כי המשפחה עברה טלטלה הוא עצמו נאלץ לעזוב את מקום עבודתו ולטפל באביו, נישואיו עלו על שרטון והוא התגרש. אין יום לדבריו שאינו חושב על אימו ואחותו הקטנה. שום פיצוי בעולם לא יפצה על החיים שאבדו ועל מה שיכלו להיות ושום פיצוי לא יקל על הכאב והסבל. הנחמה היחידה שהוא מוצא שמשפחות אחרות לא ייהרסו יותר על ידי המבקש. מבקש לדחות את בקשת המבקש לשחרור מוקדם.

התהליכים שעבר המבקש מאז חודש ספטמבר 2020 – מועד ההחלטה בהעדר שדחתה על הסף את הבקשה לעיון חוזר:

בחודש מרץ 2020 עבר האסיר לכלא קציעות וביקש להמשיך את ההליך הטיפולי שעבר במחלקת תעבורה בכלא דקל. דווח כי המבקש סיים קבוצת לחץ ומשבר וקבוצת משפחה ומשולב בקבוצות בהנחיית עו"ס וקצין חינוך. עובדות אלה עמדו בפני הועדה בעת הדיון בבקשה לדיון חוזר בהעדר, שהיה בחודש ספטמבר 2020, כולל ההתרשמות החיובית וההכרה של גורמי הטיפול כי המבקש מגלה תובנה עמוקה להתנהגותו השלילית וכי הוא מגוייס לתהליך שינוי עמוק ורציני. כאמור הועדה דחתה את הבקשה לדיון חוזר. הועדה קבעה כי המבקש לא עמד בנטל המוגבר להוכיח כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטה שלא לשחרר את המבקש.

נכון להיום, ינואר 2021 נוספו נתונים שלא היו בפני הועדה בהחלטותיה הקודמות והם השתלבותו של המבקש כמנחה קבוצת אסירים בתכנית שנקראת "למידת עמיתים", בהם קבוצות אסירים בוגרים מנחים קבוצת אסירים באגף, ומעבירים מסר ודנים בהיבטים של תהליך השינוי החיובי אותם עברו. בדו"ח נאמר כי המבקש מנחה קבוצה כזו אחת לשבוע וכי הנחיית קבוצה זו, היא המשך תהליך השינוי ובו האסיר מעניק בחזרה מן הידע אותו צבר במהלך השנים ומבקש לתקן, לאחר שנים עברו בהן גרם לנזקים, שעליהם כעת הוא לוקח אחריות.

אשר לשיקולים לפי סעיף 9 על סעיפי המשנה שלו – השיקולים שכלל מחוייבת הועדה לשקול, עוסקים במבקש עצמו. שיקולים אלה נוגעים למעשי בעבר, אופן התנהלותו במהלך המאסר, לשאלת אפשרות שיקומו ולמסוכנות הנשקפת ממנו לציבור. כל הנסיבות שהיו רלבנטיות לסעיף 9, נידונו ונשקלו בהחלטות הועדה בדיון בבקשה לשחרור מוקדם וגם עתה בבקשה לדיון חוזר, במעמד הצדדים.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 הליכי השיקום הרבים והמקיפים שבהם היה המבקש משולב והדיווחים על שינוי בתובנות של
2 המבקש עמדו ועדיין מונחים בפני הועדה בדיון הנוכחי. חרף זאת וחרף ההכרה שהמבקש הביע
3 מוטיבציה לשינוי ופעל לשם כך, עדיין סבורה הועדה כי המבקש לא הרים את הנטל המוגבר להוכיח
4 כי מסוכנותו פגה. זאת במיוחד נוכח עברו הפלילי המכביד שנפרש על פני שנים רבות, העבירות
5 החמורות שביצע במהלך כל השנים והרצדיביזם שבהתנהלותו. מדובר במבקש שלא הפיק לקחים,
6 גם לאחר האמון שנתנה בו ועדת השחרורים ששחררה אותו שחרור מוקדם לתכנית שיקום. המבקש
7 חזר ונטל סיכונים בלתי סבירים, כלפי עצמו וכלפי הציבור, במיוחד בעבירות תעבורה כשהוא נוהג
8 פעם אחר פעם, ללא רישיון נהיגה בר תוקף ובעוד מאסרים מותנים תלויים מעליו. נסיבות אלו
9 נלקחו בחשבון על ידי הועדה במאזן שעשתה בין הליכי השיקום שהמבקש עבר לבין עברו הפלילי
10 יחד עם החומרה, התעוזה וחוסר האכפתיות בביצוע חוזר של העבירות שבגינן הוא מרצה את
11 המאסר הנוכחי.

12
13 לקראת הדיון הנוכחי נוספו עוד דיווחים על השתלבות המבקש בקבוצות חינוך והיותו מנחה
14 לאסירים אחרים, בד בבד עם המשך שמירה על התנהגות יציבה ואחידה. דיווחים אלה מצטרפים
15 לדיווחים שכבר עמדו בפני הועדה בדיוניה הקודמים. הועדה סבורה כי השתלבות נוספת בהליכי
16 חינוכיים ושיקומיים, היא המשך ראוי וחשוב להליכים שבהם היה המבקש משולב, אך אין בתוספת
17 זו כשלעצמה כדי שינוי נסיבות, שיכול להוות בסיס להחלטת הועדה שלא לשחרר את האסיר.

18
19 עוד נשקלו פעם נוספת בתשומת לב ובחרדת קודש עמדות נפגעי העבירות, שכל אחד ואחת מהם הם
20 אנשים שעולמם התרסק.

21 נפגעי העבירה לא זומנו לדיון בבקשות המבקש לשחרור מוקדם ולדיון חוזר. הועדה קיבלה את
22 הטענות בכתב של נפגעי העבירה.

23
24 לועדה יש סמכות טבועה להתיר לנפגעי העבירה לטעון בפניה בעל פה, ולא להסתפק בטענות בכתב,
25 ואף לאפשר להם להתרחב בטיעוניהם מעבר לשאלת הסיכון שבשחרור האסיר ולהתייחס גם
26 לעניינים אחרים שהועדה חייבת לשקול לצורך הענין.

27
28 הועדה סבורה שמן הראוי לשקול, במקום שהדבר נדרש, להתיר לנפגעי עבירה לטעון בפניה בעל
29 פה.

30 ראה רע"ב 10349/08 מדינת ישראל. סמיר גנאמה וא'. סעיף 50 לפסק הדין של כב' השופטת
31 פרוקצ'יה, שמתייחסת לסוגייה של היחס בין חוק שחרור על תנאי לחוק זכויות נפגעי עבירה
32 והחוליה המקשרת ביניהם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

באיוון שעשתה הועדה של מכלול השיקולים הרלבנטיים לפי סעיף 9 – היא קובעת כי האסיר אינו ראוי לשחרור מוקדם בשל הסיכון הנשקף משחרורו לציבור.

אשר לשיקולים לפי סעיף 10 (א) לחוק – השיקולים לפי סעיף 10 (א) הם חיצוניים ועניינים פגיעה חמורה באינטרס הציבורי ובהרתעת הרבים, שיש בהם כדי למנוע שחרור מוקדם. הועדה ערה להנחיות פרקליט המדינה לגבי יישומו של סעיף 10(א) שקובע 3 תנאים מצטברים: מקרים בעלי חומרה ובנסיבות מיוחדות, השחרור יפגע במידה חמורה באמון הציבור, והשחרור המוקדם יצור יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין תקופת המאסר שישא האסיר בפועל אם ישוחרר.

בסעיף 11 להנחיות נאמר: "על הרציונאל שעמד בבסיס חקיקת סעיף 10(א) לחוק ניתן ללמוד מן ההלכה שנקבעה בפרשת הוועד הציבורי נגד עינויים (פרשת שקולניק) שבעקבותיה נחקק הסעיף ולפיה: ".....קיימים מקרים יוצאי דופן. אלה מקרים מיוחדים וחריגים שבהם מתן רישיון החופש בחלוף שני שלישים מתקופת העונש יפגע באינטרס הציבור. במקרים מיוחדים וחריגים אלה על ועדת השחרורים ליתן משקל גם לשיקולים של אינטרס הציבור. מקרים מיוחדים אלה מתאפיינים בכך שמכלול נסיבות המקרה, לרבות היחס בין חומרת העבירה לבין העונש שעל האסיר לרצות בפועל הן מיוחדות וחריגות, באופן שמתן רישיון חופש לאחר ריצוי שני שלישים מהעונש המקורי שקבע בית המשפט יפגע פגיעה מיוחדת באינטרס הציבורי. מקרים אלה יתאפיינו בדרך כלל לא בסוג העבירה שבה הורשע האסיר, אלא במכלול נסיבות המקרה ובהן היחס שבין חומרת המקרה לבין העונש שעל האסיר לרצות בפועל...."

בהנחיות פרקליט המדינה נאמר עוד כי יש לשקול לטעון להתקיימותו של סעיף 10(א) גם במקרים שבהם "בוצעה עבירה חמורה, בעלת פגם מוסרי חמור" (סעיף 19 ו' 3 – עמ' 10).

בגזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בעניינו של המבקש (עמ' 12) אומרת כב' השופטת מרוז: "הנאשם עשה כל אשר היה לאל ידו כדי להימלט מהמשטרה ולא בחל בשימוש באמצעים פסולים למימוש מטרותיו. עבירת ההפקרה חשפה את הפן העבריני שבאישיותו המזלזל לא רק באושריות החוק אלא גם בערכי מוסר, חמלה אנושית".

כב' השופטת מרוז מצטטת בגזר הדין מתוך רע"פ 3626/01 ויצמן נ. מדינת ישראל שם נאמר: "מעשה זה של הנוהג הבורח פוגע בשורשי הסולידאריות החברתית והאישית המינימלית לקיומה של חברה תקינה. בריחה של נהג מן המקום היא מעשה אנטי חברתי ואנטי מוסרי מובהק וראוי הוא שיענש בכל חומרת הדין".

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

האם חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטה של הועדה שלא לשחרר את האסיר בכפוף לשיקולים של סעיף 10 (א): הועדה סבורה שלא חל שינוי בנסיבות והן נשארו כפי שהיו בעת שהועדה דחתה את בקשתו של המבקש לשחרור מוקדם בחודש ינואר 2020. הנחת המוצא היא כי למבקש לא עומדת זכות מוקנית לשחרור מוקדם בטרם ריצה את מלוא תקופת מאסרו. המבקש הורשע בגרימת מוות ברשלנות לשלוש נשים, כשהוא נוטל במודע סיכון של נהיגה רשלנית ללא רישיון נהיגה, בעוד מאסר מותנה תלוי ועומד מעליו. חומרת מעשיו מתבטאת גם בהתנהלות עובר לתאונה כאשר הפקיר את הנשים למוות. מדובר במבקש שהתנהגותו בעת ביצוע העבירות מעוררת חלחלה, מעלה תהיות ותמיהות. עבירה רודפת עבירה, חומרתן ופגיעתן קשה. נסיבות התאונה מלמדות על הלך רוח פרוץ ומזלזל של המבקש שמתכנן בקור רוח כיצד למלט את נפשו, תוך אדישות ו/או התעלמות משלוש נשים שמוטלות על הכביש מתבוססות בדמן. מדובר במבקש רצדיביסט שחוזר ופוגע באחרים פעם אחר פעם.

בענין זה הפנו באי כח המבקש את הועדה לוש"ר טל מור. טל מור הורשע בכך שנהג בשכרות והרג את בנו של כב' השופט מישאל חשין ז"ל, הפקיר אותו ובנוסף נהג ללא רישיון נהיגה ושיבש מהלכי משפט. המדינה לא טענה להחלת סעיף 10 (א), ועדת השחרורים החליטה לשחררו מוקדם. לא הוגש ערעור.

בהחלטתה בעניינו של טל מור, ציינה ועדת השחרורים בין היתר כי האסיר עבר כברת דרך ארוכה, עבר טיפול בקבוצת אלכוהול והדחות בעניינו היו חיוביים. עוד ציינה הועדה כי המשטרה לא התנגדה לשחררו. עוד נאמר בהחלטה כי מדובר במאסר ראשון של האסיר וכי עברו הפלילי אינו מכביד.

בעניינו הועדה סבורה שלא ניתן לגזור גזרה שווה מעניינו של טל מור לעניינו של המבקש. מדובר במאסר שמיני שהושת על המבקש, ארבעה מאחורי סורג ובריח. עברו הפלילי בעיקר בתחום עבירות תעבורה מכביד וחמור. מסוכנותו של המשיב נובעת מנהיגותו חסרת האחריות והרשלנית, שעליה חזר פעם אחר פעם והיה אדיש לתוצאות שעלולות להתרחש ולסיכון של נפגעים פוטנציאליים. אמנם חל שינוי בהתנהגותו של המבקש תוך כדי הליכי השיקום שהיה משולב בהם, בשל כך זכה המבקש לדיווחים חיוביים ולתמיכה ואף לאמפטיה של גורמי הטיפול בכלא שחזקו את המבקש והקלו עליו. אך חומרת העבירות, ריבויין ופגיעתן מלמדת על מסוכנות. וזה המקרה שראוי להפעיל את סעיף 10 (א).

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

1 עוד ערה הועדה לסיפא של סעיף 10(א) לפיו משקלם של השיקולים לחומרא שמנויים בסעיף
2 **"יפחת ככל שיגדל החלק מעונש המאסר שהאסיר כבר נשא".** וכן היא ערה להנחיה שבסעיף 25
3 להנחיות פרקליט המדינה.

4 בענין זה טענו באי כח המבקש כי המבקש כבר ריצה תקופה של שמונה וחצי שנים מתוך 11
5 השנים שנגזרו עליו וכי הוא שוהה במאסר שנה וחודשיים בתוך תקופת השליש. אי לכך לטענתם יש
6 לנהוג בהתאם להנחיה שבסעיף 25, בשקלול שבין חומרת העבירות לבין תקופת המאסר שישא
7 המבקש בפועל אם ישוחרר.

8 בית המשפט המחוזי מרכז-לוד התייחס לסוגיה זו בפסק הדין מקסימוב לאחר שמקסימוב הורשע
9 ונידון ל 18 שנים וששה חודשים עקב מעורבותו בפרשת המעילה בבנק למסחר. בהתייחסו לסוגיה
10 של הסיפא לסעיף 10(א) אומר בית המשפט (סעיף 8 לפסק הדין) **"אין לקבל טענת העותר לפיה**
11 **מאחר ונשא תקופת מאסר של 15 שנים ו - 8 חודשים, אין להפעיל את סעיף 10(א) משום שדוקא**
12 **במקרים בהם העבירות חמורות ביותר והמאסרים הם ארוכים ביותר כך גם תקופת השליש**
13 **ארוכה יותר ובאופן יחסי לנסיבות העבירה, הפעלת סעיף 10(א) היא בעלת משמעות רבה יותר**
14 **מבחינת תוספת משך המאסר. מתוך הפסיקה עולה הכרה של בתי המשפט כי סעיף 10(א) יחול**
15 **עמוק בתוך תקופת השליש, ואף לקראת סיומה."**

16
17 לאור האמור לעיל הועדה קובעת כי לא הונחה בפניה תשתית שיש בה כדי להעיד על שינוי בנסיבות
18 שהיוו בסיס להחלטתה הקודמת. הסיכון שנובע מהמבקש לציבור, והחומרה המיוחדת שיש במעשיו
19 מביאים למסקנה שיש לדחות את בקשת המבקש לשחרור מוקדם.

20
21
22 בשולי הדברים ולגבי מסוכנותו של המבקש, סבורה וממליצה הועדה לערוך למבקש הערכה של
23 פסיכולוג, קרימינולוג ופסיכיאטר.

24
25 **ניתנה היום, ו' טבת תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.**

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-15677 פלוני (אסיר) נ' מדינת ישראל

לוי

נאוה

9

מר שרגא פשרמן,
חבר וועדה

גב' נאוה חג'ג,
חברת וועדה

דרורה בית אור,
שופטת (בדימוס)